

НОВИЙ ВИТОК - Джерело

Написав Крісман Наталія
Середа, 06 червня 2012, 10:04

Ідемо ми давно уже наосліп,
Збиваючись щораз на манівці,
Не знаєм, що чекає нас в кінці
І милостей у Бога вже не просим.

Новий виток, ми знову на межі
Між світлом і пітьмою, видно прірву.
Коли себе з лещат зневіри вирвем -
Пройдем усі життєві віражі.

Новий виток... А поки що - журба,
Хоч досі маєм відгомін традицій.
Анумо витягай з душі по нитці
Проміння світле, вбий в собі раба!

Неси хреста, неси без нарікань,
Вмивай цей світ в джерелах світлоносних,
І дух, що досі в небо не підносивсь,
Здійметься ввись, здолає болю грань.

І скільки б не послав Господь терпінь -
Дійди аж до найвищої вершини,
Лиш не зречись у собі ти Людини,
Як не зрікався людства Божий син!

Святкує світ. А чи ще прагне істин?
Лежать у сховку розбрату ножі.
Новий виток... Ми знову на межі.
Чи вдасться нам це море переплисти?!